

Den Heliga Trefaldighets dag

Tom Hardts postilla, första årgången

Evangelium: Joh. 3:1–15.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Vi firar i dag den stora kyrkofest, som är krönet av de stora helgernas rad, och som är deras mål och syftning. Den Heliga Trefaldighets fest är firandet av den Gud, som är de andra helgdagarnas källa, ja, som är vår tillvaros mening och grund, själva livets liv, som gör oss till skapelser, skapade till honom. Än en gång skall nu Dr Martin Luthers huspostilla få ställa oss inför just denna dags storhet, dess oöverbjudbara särart:

Denna trosartikel är den högsta i kyrkan, som inte påbjudits av människor, aldrig någonsin framkommit ur människohjärtat utan endast uppenbarats för oss genom Ordet från Gud. Ty liksom de andra årets fester kläder och höljer Herren Gud i hans gärningar, som han har gjort, för att man skall förstå hans hjärta och vilja gentemot oss, ... så är dagens fest instiftad, för att man så långt möjligt ur Guds Ord skall lära vad Gud är i sig själv, utan alla höljen och gärningar, blottad i sitt gudomliga väsen. Här ser vi nu vår Herres och Guds dårskap och världens visdom. Ty när världen får höra, att den ende, evige Guden är tre olika personer, blir den som vansinnig och håller därför alla dem för vansinniga, som predikar eller tror sådant. (W2 XIII a, sp. 665 f.)

Därmed har vi alltså ställts inför denna festdags centrum, ja, inför hela tillvarons bärande mittpunkt, inför "Gud i sig själv". Det är ett uttryck, som vänder ryggen åt oss, som säger oss att vi inte är scenens mitt utan satta på åskådarplats, och att all vår lycka består i saligheten att "skola se Gud" (Matt. 5:8), ja, "Du skall älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av allt ditt förstånd". (Matt. 22:37) Har vi väl av de andra helgernas budskap vänts mot honom, vars kärlek vi smakat i Sonens människoblivande, offerdöd, uppståndelse och sändande av Den Helige Ande, kan vi inte annat än att begära honom, vilja lära känna honom, tillbedja honom sådan han är, Den Allrasaligaste Trefaldigheten, En-i-Tre och Tre-i-En. Detta saliga skådande genom tro på Ordet skall en gång fortsätta som det saliga skådandet

i himmelen utan tron, utan Ordets förmedling, och då fylla oss till kropp och själ med hela salighetens sötma, med den mest underbara glädje. Så förbereder vi i dag vår evighet. Så föregriper Den Heliga Trefaldighets dag, dess förkunnelse av de tre högliga personerna i gudomen, den stora liturgin inför den himmelska tronen, där Den Helige Ande i evighet utgår av Fadern och Sonen. När vi så säger och talar, kommer vi strax att höra röster, som avvisande säger sig ha köpt jordagods och oxar, som säger sig ha tagit sig hustru, som kort sagt inte är intresserade av "Gud i sig själv" utan endast av Guds gåvor eller av sig själva. Detta låter sig väl förenas med en yttre gudaktighet, som vet att uppskatta religionens många fördelar, ja, dess absoluta nödvändighet. Gud "i sig själv" övar däremot ingen dragningskraft på dem. Vi skall inte heller förvånas, om vi bland ursäkterna också hör en stämma, som säger sig i stället vilja gå till bönhuset för en andlig upplevelse, en förnyad känslostorm, och står kallsinnig inför vår fest och dess predikan. "Gud i sig" är lika främmande för det fromma köttet som det ofromma.

Så sammanfattar vi denna festdags budskap, som i Ordet tränger sig på oss och överväldigar oss sålunda:

- I. **Gud är En-i-Tre, den ende Guden, Konungen och Allhärskaren,**
- II. **Gud är Tre-i-En, tre personer i en gudom,**
- III. **Gud är En-i-Tre och Tre-i-En och begär av oss vår tillbedjan.**

I. Gud är En-i-Tre, den ende Guden, Konungen och Allhärskaren.

Runt omkring oss hörs med tilltagande styrka och från allt högre kyrkliga maktpositioner hatiska angrepp på läran om Guds enhet, mot tanken på Gud som i sin odelbara enhet är skapelsens suveräna maktcentrum. Denna enhet framställs som reflex och relik från gångna tidens konungadömen, maktberusade faraoner och storkonungar. Ja, de tre gudomspersonerna får ett visst mått av uppskattning

som avtrubbade, nedbrytande, mildrande den ende Gudens hårdhet och anspråk. Mot detta måste vi med all kraft, oupphörligt och i alla sammanhang förkunna detta grundläggande: "Hör Israel! HERREN, vår Gud, HERREN är en". (5 Mos. 6:4) I honom finns den absoluta enheten, den fullständiga och obegränsade suveräniteten och självhärligheten, som ställer honom ensam i världarnas mitt till mottagande av skapelsens lydnad och tillbedjan.

II. Gud är Tre-i-En, tre personer i en gudom.

När d. h. Skrift ställer fram för oss de tre olika gudomspersonerna, finns i denna framställning aldrig någonsin något, som gör dem diffusa, till blotta aspekter på Gud, till olika uppenbarelseätt. De är åtskilda personer, som vi hörde i pingstdagens evangelium: "Men Hjälparen, Den Helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt". (Joh. 14:26) Anden är den lärande, undervisande Hjälparen, liksom Sonen är en Hjälpare, och båda står i ett förhållande till Fadern, som föder Sonen och sänder Anden genom Sonen. I allt detta splittaras inte gudomen, uppdelas inte i stycken, dras inte ner i fysiskt, köttsligt tänkta portioner. Nej, i Sonen

"bor gudomens hela fullhet lekamligen" (Kol. 2:9), inte en tredjedel utan gudomens fullhet. Så framstår den Treenige i hela sitt oförklarliga, över allt förstånd upphöjda majestät, som Tre-i-En och En-i-Tre.

III. Gud är En-i-Tre och Tre-i-En och begär av oss all vår tillbedjan.

När Gud den Treenige bryter in i vår värld, som utan hans Ord och hans Ande aldrig skulle ha anat hans sanna väsen, vad han är "i sig själv", kommer han för att uppsluka oss, för att ta oss i besittning, för att begära allt av oss. Allt, som rörts av hans Ande, som fötts på nytt av honom i dopet i det allrasaligaste, upphöjda, treeniga namnet, hastar mot honom för att alltmer tränga in i hans härlighet, för att förenas med honom, för att tillbedja honom i utesäglig kärlek och hängivenhet. Det är det under, som vi hört Jesus beskriva i evangeliet: "Vinden, blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet icke varifrån den kommer eller vart den far; så är det med var och en som är född av Anden". Ingenting i oss kan göra oss till Treenighetens dyrkare och bekännare. Han gör det själv i Faderns och Sonens och Den Helige Andes namn.

Amen.